

не стало друзів щоб вино
допити обманити осінь
а чи прожитого за нами досить
щоб виправдатися перед синами ?
однісінька комаха безнадійно
в моїй долоні літо відбудовує
минає щогодини півстоліття
час застигає — де твоя рука ?
немає в мене навіть ворога
найменшого щоб освятити самоту.

Збірка « [Комашиний вимір](#) ».